

O inmormantare

Scris de Ninel Ganea
Joi, 28 Iulie 2011 11:21

{comments on}



Drogurile si alcoolul au produs o noua victima in randurile vedetelor pop. Cam asa au sunat titlurile televiziunilor si ziarelor din Marea Britanie din ultima saptamana. Moartea unei celebritati muzicale la o varsta foarte frageda a devenit un eveniment recurent in ultimii 50 de ani. Stilul de viata haotic si nihilismul practicat pana la ultimele consecinte nu lasa loc de sperante. Foarte putini sunt cei care apuca varste inaintate desi in filozofia contemporana acest lucru nu are neaparat inzestrari pozitive pentru ca oricum „pe termen lung suntem toti morti” (Keynes). Asa ca trebuie trait totul cat mai rapid (deoarece nu se stie cand se termina distractia), cat mai intens (de unde folosirea pe scara masiva a drogurilor si amfetaminelor ce stimuleaza toate simturile), cat mai irrational (deoarece ratiunea, in general, cuminteste).

Fanii adunati la mormantul cantaretei engleze Amy Winehouse i-au adus un omagiu pe masura reputatiei sale: sticle de vodca, sticle de whisky, cutii de bere, sticle de vin, lumanari, flori. „I-am adus sticla ei de vin preferata. E o forma de omagiu”, a marturisit o fana, desi dupa investigatiile preliminare ale politiei tocmai excesul de alcool i-a adus moartea.

Inmormantarea a fost si ea la inaltimea standardelor actuale. Oamenii au ras si s-au distrat, deoarece asa i-ar fi vrut cantareata, unii au venit imbracati ca pentru discoteca sau circ si, in general, din relatarile empatice ale presei, s-au simtit bine deoarece era un eveniment social. Un prieten al familiei a declarat: „It was a joyful celebration of her life”. Cu alte cuvinte, cei prezenti la inmormantare nu au fost teribil de suparati (cu exceptiile de rigoare) pentru ca au facut exact ce i-ar fi placut si vedetei sa faca: s-au distrat. Un alt invitat al totusi tristului eveniment a avut parte de o experienta excelenta: „It was a wonderful service. Very sad at times, but very humorous. Mitch (tatal artei –n.n.) said that she had a wonderful sense of humour”.

Parintii cantaretei i-au asigurat pe participanti ca Amy Winehouse a murit fericita, desi majoritatea celor care au cunoscut-o in ultimii ani sustin ca se afla intr-o depresie continua.

Fanii vedetei au fost afectati pe alocuri, dar au aratat ca pot sa treaca peste aceasta tragedie, chiar daca au avut nevoie de ajutoare in acest sens. Mai important este ca au aratat ca inteleg

pe deplin semnificatia mortii: „She was flawed like real people. She sang about things that affect young people”. Din nefericire, drogurile si alcoolul par a fi cele doua trasaturi distinctive ale tinerilor. De cel mai multe ori si singurele.

Alte celebritati s-au aratat ingrijorate de moartea artistei si au identificat imediat vinovatul: societatea. Comunitatile ar trebui sa isi revizuiasca atitudinea in privinta drogurilor si sa-i trateze ca pe niste bolnavi, si nu ca pe infractori, a fost concluzia unei analize ad-hoc.

„We need to look at the way our government funds rehabilitation. It is cheaper to rehabilitate an addict than to send them to prison, so criminalization doesn't even make economic sense. Not all of us know someone with the incredible talent that Amy had but we all know drunks and junkies and they all need help and the help is out there”.

Din nefericire, in mentalitatea contemporana, dependenta de droguri este vazuta in primul rand ca o boala fizica, in cel mai bun caz psihologica, si nu ca o boala sufleteasca. Si cine poate sa se ocupe mai bine de aceste probleme decat gigantul stat asistential . Care rasplateste comportamentele irrationale si imorale, dar le penalizeaza pe cele conservatoare prin sistemele publice de asigurari de sanatate, prin programele de asistenta sociala, prin inflatie, etc.

Alcoolul, drogurile sau sexualitatea devianta reprezinta doar „alternative lifestyles”, iar criteriile de moralitate naturala nu mai au niciun sens. Pentru ca, asa cum poate invata oricine studiaza autorii contemporani, nu exista niciun fel de moralitate. Totul este permis iar impunerea **(neagresiva)** a unor standarde traditionale de interactiune sociala nu ar reprezenta, in ochii modernilor, altceva decat o forma de totalitarism deghizat sub masca bunavointei. In lumea tinerilor de azi, cel mai relevant aspect este diferentierea, individualitatea, desi majoritatea lor se disting doar prin haine, coafuri si auto mutilari (cercei, tatuaje, ect). Si nici chiar cand rezultatele se dovedesc dezastruoase tot nu conteaza prea mult.